

Nasıl Kullanacağız?

Hiçbir eser kendi mahiyetini bilemez. Meselâ, bir motor kendisinin motor olduğundan habersizdir. Onun ne olduğunu ve neye yaradığını, onu kullanan zat bilmektedir.

Aynı şekilde göz, bir görme fabrikası olup, kendisinin ne olduğundan habersiz bulunmaktadır. Onu, ruh denilen efendi kullanmakta ve onun penceresinden bu alemleri seyretmektedir. Kulak da kendisinin işitme aleti olduğundan bihaberdir. Onu da ruh istimâl etmekte ve bu alemlerdeki seslerden istifade etmektedir. Diğer âza ve cihâzlarımızı bunlara kıyas edebilirsiniz.

İnsan bedenindeki bu aletler, kendi mahiyetlerinden olmadıkları gibi, ruh da bir eser olduğu cihetle, o da kendi mahiyetini bilememektedir.

Gözün görme fiilinde, kulağın da işitme vazifesinde kullanılmakla kıymet kazanması misâli, ruh da hangi gaye için yaratılmışsa ona harfiyen riayetle kıymet kazanacak ve ebedî saadete namzed olacaktır.

Hiçbir eser, kendisinin nerede ve nasıl kullanılacağına kendiliğinden karar veremeyeceği için, akıl da neleri sevip, nelerden nefret edeceğine, kime ibadet edip, nelerden uzak duracağına kendisi karar veremez.

İşte Hâlik-ı Zülkemâl olan Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Hakîm'inde ruhumuzu ve ona bağlı bulunan cihâz ve lâtifelerimizi nerelerde ve ne şekilde kullanacağımızı beyan buyurmuştur. O'nun yap dediğini yapmak, sev dediğini sevmek, kork dediğinden korkmak, oku dediğini okumak, ruhumuzun sıhhat ve terakkisine sebep olacaktır. Her mü'minin cennetten alacağı lezzet de bu sıhhat ve terakki nisbetinde olacaktır.